Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

☞ **P. M. Hannibal** er min rejsende Agent, og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for saavel Abonnentspenge for „Stjernen" som ogsaa for Avertissementer.

☞ C. H. Christensen i Fremont modtager Bestillinger og Betaling for „Stjernen" og kvitterer for samme. Prøvenumre af Bladet kan erholdes hos ham. Mr. Christensen er ogsaa Agent for Dampskibsbilletter.

Peter Ebbeson.

"Consistency, thou art a jewel!" Hvor maa man ikke sande dette amerikanske Ordsprog, naar man kiger lidt bag Kulisserne og iagttager den lovpriste Civil-Tjenestes indre Mekanisme. Paa Programets klassiske Sider hedder det: „Forfremmelse betinges af Værdighed"; men i den strenge Virkeligheds Forretningssprog lyder det: „Frem med Pengene!" Det forventes at enhver demokratisk Regjeringsfunktionær vil marschere op som en pæn og taknemlig Mand og efter Evne bidrage sin Skjærv til Valgkampfondet. Det har Formand Barnum af Nationaludvalget sagt. Præsident Cleveland har sat Eksemplet ved at kaste en $10,000 Veksel i Hatten. Kabinetsmedlemmerne har ydet sin Part, og man anser for givet, at Eksemplet skal smitte helt ned igjennem Rækkerne. Lad os være fri for „Civil Service-Reform" og Hykleri.

Alt andet end glædelig er den Nyhed, at Traktaten med Kina er af den kinesiske Regjering bleven forkastet. Det vil meget sandsynligt føje en ny Forvikling til vor allerede meget indviklede politiske Valgkamp. Da Kineserspørgsmaalet spiller Hovedrollen paa vort Lands Vestkyst, er det at befrygte, at saavel Republikanere som Demokrater vil kappes om at fremholde gyldne Løfter om Befrielse fra den kinesiske Indvandring, i det Øjemed at sikre deres respektive Partier Californiens og Oregons Understøttelse. Hvor modbydeligt det end maatte være, kommer vi saaledes til at bryde vore nuværende traktatmæssige Forpligtelser overfor Kina, og handle i Egeninteresse. Men naar vi saaledes løsriver os fra et hvert Hensyn til andres Rettigheder, saa stilles vi i den Fare at løbe saa langt at vi tilsidst gjør os skyldige i virkelig uretfærdige Handlinger. For konservative Mænd i begge Partier er det en Pligt at fastslaa den Paastand, at de Garantier, som for nærværende beskytter de Kinesere, som er bosiddende i Amerika, trofast overholdes. Dersom dette ikke ved et umiskjendeligt folkeligt Udtryk fastslaas, er der Fare for, at Partigalskabet starter en Bevægelse til at uddrive hver eneste Kineser af Landet, og saaledes tvinge Republiken ind i en blodig Uretfærdighed, som vilde stemple en uudslettelig Skamplet paa vor nationale Historie.

Minden, Kearney Co., Nebr.

(Fra vor Korrespondent.)

Niels Borgaard har bygget et nyt Kornmagasin og har i disse Dage paabegyndt Tærskningen.

— Den danske Menighed ved Frederiksborg har besluttet i dette Efteraar at bygge en ny Kirke. Det erindres vel af Læserne, at den gamle blæste ned for 1 Aar siden. Denne er berammet til en Størrelse af 24x36 med en Sidebygning 14x16, som skal afbenyttes til Skolestue for Børn. Indsamlingen er paabegyndt af en Indsamlingskomite og det synes at vinde god Tilslutning.

Claus Thomsen mistede forleden sin 4 Maaneder gammel Søn, som var angreben af „Colera Morbus." Flere Børn er i denne Tid angrebne af samme Sygdom.

— Jensen Bros. har rentet Frederiksborg bort til Mr. Westmann (svensk), da Mr. H. Nielsen, den nuværende Renter, agter at forlade Pladsen til første Marts.

— Hvedepriserne her stiger Dag for Dag. Forleden betaltes den saa højt som 72 Cts. pr. Bush., saa de første som tærskede og solgte straks vare lidt for raske.

— Den vedvarende Tørke synes at standse Majsen lidt i Væksten. Det samme er Tilfældet med Hø og Græs, saa en Dags Regn med det første vilde være velkommen.

Knud Johnsons yngste Barn har været meget syg i den senere Tid; men Doktoren mener, at Faren er overstaaet og der er Haab om Forbedring.

Fremont, Nebraska.

Den 30te August '88.

Til „Stjernen."

„Det danske evangelisk-lutherske Samfund i Amerika" holder her sit 5te Aarsmøde i disse Dage. Mødet aabnedes med en Prædiken af Pastor J. Danielsen fra Weston, Iowa. Mange Fremmede, saavel Præster som Lægfolk, vare fremmødte, saa at de danske i Fremont kan ikke klage over Mangel paa Besøg i disse Dage. Mr. Sam. Nilsen havde ikke mindre end 16 i Logis og andre i Forhold dertil. Foruden Samfundets Medlemmer vare der tilstede en Del fra andre Samfund. 2 Præster fra den norske Synode, 1 fra Hauges Synode, en Student og en Højskolelærer fra „Den danske Kirke", og 3 Studenter af Tranbergs, fra Chicago.

Mødet synes at være tilfredsstillende, særlig Opbyggelsessammenkomsterne. Forretningsmøderne vare noget tørre, især for dem, som ikke havde nogen Interesse deri, men eftersom der forelaa vanskelige Ting til Behandling maa det siges at det gik ganske stille af, om ikke just tilfredsstillende for alle, som jo næppe kunde ventes. To Kandidater blev ordineret til Præstegjerningen, nemlig: Student A. S. Nielsen og Indremissionær Laurits Mathiesen, der for en Tid siden ankom hertil fra Randers, Danmark. Samfundets 6te Aarsmøde skal afholdes i Pastor L. Mathiesens Menighed i Hutchinson, Minnisota sidst i Maj eller først i Juni, 1889.

Ærbødigst,
Korrespondent.

Akron, Colorado.

Den 4de Sept. 1888.

Mr. Peter Ebbeson!

Vil De optage disse fa Linier i vor Ven „Stjernen", som er vor kjære Budbringer fra disse Sletter og Dannebrogs Skjønheder, hvilke vi stadig maa savne. Her paa Colorados vildt udstrakte Prærier findes ikke en Plet, som vi kan sammenligne med det gamle Hjem Dannebrog; men vi vil bære dette Savn saa stille.

Sidste Gang jeg tilskrev „Stjernen" lovede jeg at fortælle lidt om Skoven og andre Ting, som findes her. Flere af os har nu været nede ved Skoven, som ligger en 75 Mil sydøst herfra. Disse Skovegne er meget ujævne; Sten og Træer vokser imellem hverandre, og af og til snor sig et lille Vandløb dybt nede i Kløften og op ad Kløftesiderne staar Grantræer samt Fyr og andre Træer i en frodigt Vækst. Men det taaler ikke Sammenligning med de danske Granskove, som paa sine Steder vare uigjennemtrængelige. Her er det tyndt med Træer; der er et Par hundrede et Sted og ligesaa et andet, og saaledes gaar Skoven tværs igjennem Colorado. Paa den Strækning, vi var paa, var der næsten ligesaa mange topløse Rødder som der var Rødder med Top paa, saa den lille Skov vil snart være nedhugget. Den Dag som vi var der, var der Farmere helt nede fra Kansas for at skaffe sig Brænde og Bygningstræ, og Folk dernede omkring fortalte os, at der hver Dag afgik 15 a 20 Læs, og somme Tider mere. Naar de skover paa den Maade tre Aar længer, saa vil Skoven snart være afhuggen. Farmerne derpaa Egnen har rigtignok nogle umærkede Huse, saa det maa jo dog gavne dem meget, især i den første Tid, da alt koster Penge. Desuden ser Sæden alt andet end lovende ud; efter tre Ugers Tøvejr har den tabt sig meget. Under Paavirkning af den brændende Solhede begynder Majsen at sammenrulle dens Blade. Men der er ogsaa mangen en Farmer, som har en rigtig god Kornmark, hvor Kornøret har vist sig for over tre Uger siden og holder sig endnu rigtig godt. Al Smaasæd er næsten optørret, og vil det ikke snart regne, saa gaar Millet den samme Vej. Men det er ogsaa et mærkeligt Farmeri, her drives; nogle saar i April og Maj og har for det meste en god Grøde, andre saar i Juni og Juli og tager deres „Crop" som den er, op disse har jo Grund til at klage paa Colorado.

Enhver, som har prøvet et nyt „Country", maa kjende og vide, hvad det er, og slet ikke adspørge andre. Der kommer mangen en her til for at tage Land, som aldrig har rørt ved en Plov eller nogen andet Farmerredskab, og saadanne Folk er det, som gaar og nedrakker Colorada og dens frugtbare Sletter. I April, Maj og en Part af Juni kunde disse Mennesker ikke ernære sig for Regn; nu kan det ikke gaa, for nu kommer der aldrig Regn. „Vi maa bort her fra dette fordærvede Land!" Arbejderne siger lige saa. Er der Arbejde? Nej. Ja, det vidste jeg nok før jeg kom. Det maa altid være den Vej. En fattig Mand kommer her til uden at have Midler at leve for, og tager sig et Stykke Land; men leve vil han lige saa vel som andre, og han vil have Arbejde, og saaledes er der hundreder og atter hundreder, og derfor er Lønnen som den er. Colorado har altid staaet paa et højt Trin med sin Arbejdsløn; men nu behøver vi ej at sende efter Folk fra andre Steder. Der er sikkert 10 Mand for hvert Stykke Arbejde, som udføres her i Akron, og de kan faa det gjort for hvad de vil give derfor. Men nu siden Rock Island Banen er kommen ind til River Bend har den taget en Del Folk; der betales $1.75 om Dagen, og Kosten er $3.50 om Ugen, saa det kan gaa an. Men nu begynder de ogsaa at fetle, saa det vil snart være der som her: for mange Folk og for lidet Arbejde.

Og saa skal Landet lide derunder. Der siges saa galt, at det aldrig vil blive et Farming-„Country"! Til Trods herfor kan siges, at den Mand, som passer sin Jord og sit Hjem, kan lige saa godt faa et Hjem her som noget andet Steds. Der er Farmere her paa alle Sider af Byen, som har en god „Corn Crop" og vil sikkert faa 35 a 40 Bush. pr. Akre. Det kan ikke ventes bedre paa dette nypløjede Land.

Colorado har sine Herligheder: frit Brænde, Træ og Kul, naar ellers Folk vil hente det selv. Og dersom de ikke selv gad grave Kullene op, saa kan de kjøbe dem meget billigt, nemlig $1 pr. Ton.

Desuden har vi Savmøllen, hvor enhver kan gaa ned at kjøbe sig Lumber næsten for intet, Prisen er fra $5 og op pr. 1000 Fod, alt efter de forskjellige Dimensioner. Der er naturligvis mange, som har langt at kjøre derefter; men der er jo altid nogle Dage, som Farmeren kan være borte, og derved skaane sine Penge, og tillige faa bedre Bygningsmateriale. Saadanne Ting bør disse højtænkende Herrer at se paa.

Sydøst for Skoven er den bedste Land-Region, som vi endnu har set i Colorado. Alt Græsset der omkring er Bluestone, ellers at sammenligne med det danske Radgræs. Det staar tæt og er ca. 1 Fod højt. Paa Højlandet kan der ikke være dybt til Vand. Dette Land er nylig aabnet for Setling; dog fandt vi to Nybyggere og de vare stolte af at fremvise deres Kornagre for os, hvor det grønne Græs blot for 6 Uger siden var nedpløjet, og nu vokser der frodige Majsplanter. Desuden besaa vi deres Huse, som var bygget af Sideskjør fra de store Grantræer, som for en billig Pris faaes nede paa Savmøllen, nemlig 1 Cent pr. Stykke af 10 Fods Længde og 6 a 12 Tom. Bredde. Disse var stillet med den flade Side ind efter, og Barksiden ud. Dette gjør et godt og billigt Hus. Det er alt hvad jeg kan fortælle om Colorado denne Gang. Jeg skulde ønske, at nogle flere af mine Landsmænd vilde komme herned og se for sig selv. De fleste, som er her, har det nogenlunde godt efter Homesteadere at være, og de, som løbe bort fra sine „Claims", vil blive slemt skuffede; Landet tages af andre, og stiger stadig i Pris, men det er jo et frit „Country," og enhver kan jo gjøre som han vil.

Paa Grund af den Sygdom, vi har i Familien, maa vi stoppe for denne Gang, med mangen en god Hilsen til „Stjernen"s Personale og Læsere. De Syge er nu alle bedre end da jeg skrev sidst.

Venligst,
N. Larsen og flere.

Nysted Nyheder.

(Fra vor Korrespondent.)

Fred Olsen var en Tur i Grand Island afvigte Lørdag.

— Deputy-Sheriff A. D. Anderson, St. Paul, var i Forretningsanliggende her paa Egnen i Torsdags.

— En Broder til og en Datter af Mrs. J. Andersen ankom for nogle Dage siden hertil fra Danmark.

— Miss Mary Sørensen vendte tilbage fra sin Omaha-Tur i Fredags Eftermiddags. Hun havde moret sig fortræffeligt.

— Niels Sørensens Enke ved Munson Creek afgik ved Døden afvigte Fredag, efter ca. 14 Dages Sygeleje.

— Arbejdet paa Teglværket her i Nysted er nu tilendebragt for denne Sæson. Omtrent 100,000 Mursten af bedste Kvalitet er nu paa Lager.

— En Lærerinde, Miss Minnie E. Chambers fra Indiana er engageret til Nysted Børneskole. Hun arriverede sidste Lørdag og skal have forløbig Ophold hos Mrs. Lærke Sørensen.

— C. C. Hansen, Dannebrog, og et Par andre Gentlemen, fra Hamilton Co., havde vi Fornøjelsen at hilse paa i Søndags.

— Vi beder Mr. og Mrs. C. J. Skovgaard modtage vore bedste Ønsker for den nylig fødte Datters Fremtid.

— Efter et langt og smertefuldt Sygeleje døde Mrs. Robert Petersen Tirsdagen den 4. Sept. Eftermiddag Kl. 5. Begravelsen foregik Dagen efter. Kl. 9 Onsdag Formiddag førtes Liget fra Hjemmet ved Munson Creek til Nysted Kirke, hvor en talrig Skare havde indfundet sig for at ledsage den Afdøde til hendes sidste Hvilested. Efter at Pastor Skovgaard havde holdt en smuk og rørende Tale ved Baaren, blev den af Blomster og Kranse bedækkede Kiste udbaaret af Kirken og ført af det store Følge, som talte ca. 30 stærkt belæssede Vogne, til Dannebrog Kirkegaard, hvor Støvet af den hedengangne stedtes til Hvile.

Dødsfald.

Herved bekjendtgjøres

for Slægt og Venner, at det har behaget den alvise Gud at bortkalde fra os den 4de ds., om Eftermiddagen Kl. 5, efter tre Maaneders forudgaaende Sygdom, en øm Moder og en kjær Hustru.

Vi føler haardt den dybe Sorg og det store Tab, og vil til Herren bede, at hun maa have fundet den Fred og Hvile ved sin Frelser, som hun her søgte efter. Jeg vil bede Herren unde os her at leve saa, at naar han engang kalder paa os, at vi da maa samles med den forudgangne Kjære der, hvor vi ikke mere skilles fra Fryd og Glæde.

Ligeledes føler jeg Trang til at bringe alle dem en dybtfølt Tak, som under min Hustrus haarde Lidelser har vist os Deltagelse saavel som alle dem der ved hendes Baare fulgte hende til Støvets sidste Bolig; ligesom jeg ogsaa vil særlig takke Pastor Skovgaard, for den Herrens Trøst, vi gjennem ham har faaet, saa vel min Hustru paa hendes Leje som vi tilbageblevne ved hendes Baare. Ja min Bøn til Herren er at han vil velsigne hver en velment Haandsrækning, som er bleven os tildel.

Elba, Nebr., den 5. Sept. 1888,
N. Petersen.

„Folkets Avis" (Racine) bedes optage.

Trinitatis Seminarium,

tilhørende „Det danske, evangelisk-lutherske Kirkesamfund i Amerika", begynder sin Virksomhed baade i den theologiske og forberedende Afdeling, om Gud vil, den 1ste Oktober.

Theologiske Studenter faa fri Undervisning og Bolig i Seminariet.

I den forberedende Afdeling er Betalingen for Undervisning og Bolig $15 pr. Termin (3 Maaneder) i Forskud.

Board i Seminariet koster $2 pr. Uge i Forskud for Terminen.

Nærmere Oplysninger meddeles af Undertegnede.

Trinity Seminary, Blair, Nebr. 1ste Sept. 1888.

A. M. Andersen,
Bestyrer.

DR CLARKE

Intet Salær forend Bedring! | Etableret 1851. CHICAGO, ILL. | 186 Syd Clark St.

Den gamle, paalidelige Læge og Chirurg, behandler fremdeles med største Dygtighed og Held

ALLE PRIVATE NERVÖSE OG CHRONISKE SYGDOMME, UNGE OG MIDDELALDRENDE MÆND

samt alle Personer, som ved deres egen Bedrift af Ubesindighed og Svaghed—paa hvilketsomhelst Tidspunkt af deres Liv—have paaført sig selv et hemmeligt Onde, som Følge af Overtrædelse af Naturens Love, skulde strax raadspørge den berømte Dr. Clarke. **Erindrer! Nervøse Sygdomme** (med eller uden Drømme) eller **Svækkelse** og **Tab** af **Nervekraft** behandles efter nye Methoder med aldrig svigtende Held. **Gamle Mænd,** som lide af Svagheder, ville finde en hurtig Hjelp og Lindring samt i mange Tilfælder en fuldstændig Helbredelse. ☞ Det gjør intet til Sagen, hvad De forhen har brugt eller hvem, der uden Held har behandlet Dem.

☞ De **frygtelige Gifter** af **Syfilis** tilligemed alt **usundt Blod** og **Hudsygdomme** helbredes fuldstændig uden Kviksølv. **Husk paa,** at **en farlig Sygdom,** hvis den bliver forsømt eller urigtig behandlet, **fordærver** de nuværende og kommende Slægter.

☞ **Alle unaturlige** Udtømmelser helbredes hurtigt uden at hindre den Syges Forretninger. Ingen Experimenter. **Begge Kjøn konsulteres samvittighedsfuldt. Alder og Erfaring er af Vigtighed i disse Tilfælder. En skreven Garanti for Helbredelse gives ved ethvert Tilfælde, som behandles.**

☞ **Syge,** der lide af **chroniske Sygdomme,** bør uforbeholdent skrive og fortælle **Symptomerne** af deres **Tilstand.** Sygdomstilfælder helbredes, som Andre ikke have kunnet kurere.

☞ Send 4 Cts. i Frimærker for **et berømt Værk** over **chroniske, nervøse** og **delikate Sygdomme.** De faar i det norsk-danske Sprog en **udtømmende Symptomology** (Forklaring over Sygdomstegn), hvorved **De selv** kan komme efter **Deres Sygdomstilfælde.** Konsultationer, personlig eller skriftlig, fri. Konsulter den gamle Doktor. Tusinder ere blevne helbredede. **Private Kontorer og Modtagelsesværelser.** ☞ Alle, som agte at indgaa i Ægteskab, skulle skrive efter Dr. Clarkes berømte Veileder for Damer og Herrer, Pris for en enkelt 15 Cts., begge 25 Cts. i Frimærker. Raadfør Dem med **Dr. Clarke,** forend De henvender Dem til nogen Anden. Et venligt Brev eller Besøg kan befri Dem for fremtidige Lidelser og Skam, samt forøge Deres Livs gyldne Aar. Medicinen sendes hvorsomhelst og med betryggende Sikkerhed. Kontortid fra Kl 8 til 8; Søndag fra Kl. 9 til 12. ☞ Skandinavisk tales. Breve adresseres

F. D. CLARKE, M. D.,
186 So. Clark Street, Chicago, Ill.

Petersen & Schlytern,

Assurance-Agenter i Dannebrog.

Repræsenterer Continental i New York og Phœnix i Hartford. Besørger den sikreste og billigste Forsikring mod

Brand, Lynild og Orkaner.

Estrid standsede og hørte efter, indtil Klokkeklangen hørte op, da sagde hun: „Søndagmorgen og Kirkeklokker høre dog ganske anderledes hjemme paa Landet end i Byen. Kan du huske en lille Salme, som begynder med de Ord:

„Kirkeklokke, ej til store Stæder
Støbtes du, men til den lille By."

„Om nu Gamle var her," svarede jeg, „saa vilde han holde en alvorlig Forelæsning for dig, som han allerede en Gang har holdt for mig, da jeg udtalte en lignende Anskuelse."

„Hvorfor det?"

„Han vilde sige, at det er en Forveksling af det Æsthetiske og det Kristelige, hvori Folk kun altfor ofte gjøre sig skyldige. Søndagmorgen med Klokkeklang, som toner vidt ud over Marker og Enge, det er Æsthetik, som vækker Stemninger og Anelser, men Guds aabenbarede Naade i hans Evangelium, det er Kristendom, som giver Liv og Salighed. Og Evangeliet skal ikke forkyndes for de stumme Træer og Buske, men for de levende Mennesker, og derfor høre Kirkeklokkerne netop hjemme i de store Stæder forat kalde den travle Hob fra dens Arbejde og Besvær til Andagt og festlig Hvile. — Jeg maa da ogsaa sige, at jeg lider nok saa vel en Søndagmorgen i Kjøbenhavn med de fuldttonende Kirkeklokker og Folkets Tilstrømning til Kirkerne, thi i sin Menighed vil Gud prises af levende Menneskelunger og ikke af Markens Træer og Blomster, som hverken kjende eller forstaa ham."

Da vi siden gik hjem fra Kirken efterat have hørt en god Prædiken og sunget vore Salmer, sagde Estrid: „Du har Ret i, hvad du før sagde, og nu forstaar jeg bedre, hvad det vil sige, at Gud vil prises i sin Menighed; men paa Landet bor der dog ogsaa Mennesker, og de skulle sammenkaldes af Kirkeklokkerne."

„Det har jeg jo heller ikke negtet, men jeg siger blot, at de have fuld saa god Klang henover den store menneskevrimlende By, thi Søndagen er til for Menneskenes og ikke for Naturens Skyld."

Den øvrige Del af Søndagen tilbragte vi i Stilhed hos os selv, dels i den lille Have, dels i den nærliggende Skov, samtalende om allehaande, saavel Alvor som Skjemt.

En hel Kasse med Bøger havde jeg ført ud med mig i den Tanke, at der paa Landet vilde være god Ro til at studere, og med det faste Forsæt at faa ret meget bestilt. Men jeg mærkede snart, at det Ene som det Andet var en Skuffelse. Mine Tanker vare nu engang komne i Uro og bleve dragne ud i den sommerfriske Natur bort fra den stille Tankeverden. Vel lagde jeg Bøgerne foran mig, stundom tre eller fire paa en Gang, men neppe havde jeg sat mig, før jeg syntes at der gik en Sky for Solen, og jeg maatte da se, om vi skulde have Regnvejr, eller jeg hørte Estrid pusle ude i Haven og maatte vide, hvad hun tog sig for — derved faldt jeg i Tanker og allehaande Drømmerier, og det endte gjerne med at Estrid kom ind og sagde, at jeg skulde ikke sidde og hænge i Bøgerne, det kunde jeg jo altid gjøre i Kjøbenhavn, og det var dog ikke derfor, jeg var taget paa Landet. Inden jeg ret vidste af det, var jeg kommen ud i Haven eller Skoven, og saa var det forbi med Læsningen for den Gang.

Bedre gik det med Fælleslæsningen, det vil sige, hvad Estrid og jeg læste højt for hinanden. Der var nu Holbergs Danmarkshistorie, den er der god Forslag i, thi den er i tre tykke Kvartbind, og vi kom langtfra til Ende med det første Bind. Saa var der de gamle Kjæmpeviser og Riddervisеr fra Middelalderen, dem holdt vi mest af at læse ude i Skoven, hvor vi hørte Gjøgen kukke og Droslen slaa, det fandt vi var et udmærket Akkompagnement, medens Blikket med Velbehag dvælede ved den sommerfriske Eng foran os, thi som det hedder i Kjæmpevisen:

„Den Sommer og den Eng kunne saa vel tilsammen."

Homers Odyssee derimod læste vi nede ved Søen, thi der maatte vi nødvendigvis have de blaa Vover foran os, for ret at kunne forstaa Grækerkongens mange Omvankninger. Og navnlig ydede Hveen med sine gule Klinter os fortrinlig Tjeneste, thi snart var den Nymfen Circes havomflydte Ø, snart Phæakernes lykkelige Land, og tilsidst blev den det stenede Ithaka, hvor den vrede Konge kommer hjem og tager frygtelig Hævn over Bejlerne. Og sjeldent fattede det os paa en eller anden Snekke, ombord paa hvilken den meget udholdende Konge Odysseus befandt sig.

Paa denne Vis gik Dagene i al Fornøjelighed, men dog tør jeg ikke sige, at de vare ganske uden Sorger. Som den vigtigste og største af disse maa jeg nævne den finantsielle. Thi vi havde neppe været der et Par Dage, før vi fuldeligt havde forvisset os om, at Opholdet ingenlunde var saa besparende, som jeg havde tænkt mig, og at der aldeles ingen Udsigt var til at indvinde de 60 Kroner, som Lejligheden kostede os. Rosenhuset laa temmeligt ensomt, og de Handlende